

ΣΥΛΛΑΒΙΣΜΟΣ

Θυμάμαι...

Συλλαβή ονομάζεται κάθε κομμάτι της λέξης που γίνεται από ένα φωνήεν ή ένα δίφθογγο μόνα τους ή μαζί με ένα ή περισσότερα σύμφωνα. Συχνότερα μία συλλαβή γίνεται από ένα σύμφωνο και ένα φωνήεν. Π.χ. πα-τέ-ρας

Κανόνες συλλαβισμού

1. Ένα σύμφωνο ανάμεσα σε δύο φωνήεντα το συλλαβίζουμε με το δεύτερο φωνήεν.
Π.χ. πα - τέ - ρας
2. Δύο όμοια σύμφωνα -το ένα δίπλα στο άλλο- μέσα στην ίδια λέξη χωρίζονται.
Π.χ. άμ-μος, άλ-λος, θά-λασ-σα, ιπ-πό-της
3. Τα δίψηφα φωνήεντα (ου, αι, ει, οι, υι), οι δίφθογγοι (αϊ, αη, οϊ, οη), οι καταχρηστικοί δίφθογγοι (-ιά, οιά κλπ.) και οι συνδυασμοί (αυ, ευ) στο συλλαβισμό λογαριάζονται σαν ένα φωνήεν και δε χωρίζονται.
Π.χ. εί-μαι, ό-ποια, αη-δό-νι, ευ-γε-νι-κός
4. Τα δίψηφα σύμφωνα (μπ, ντ, γκ, τσ, τζ) δε χωρίζονται στο συλλαβισμό.
Π.χ.: μπου-μπού-κι, μου-γκρί-ζω, δέ-ντρο, τσα-τσά-ρα.
5. Δύο σύμφωνα που βρίσκονται ανάμεσα σε δύο φωνήεντα συλλαβίζονται με το δεύτερο φωνήεν, όταν αρχίζει απ' αυτά τα σύμφωνα ελληνική λέξη.
Π.χ. έ-πλυ-να (πλοίο), ά-φθο-νος (φθόγγος), ά-κρη (κράτος)
Διαφορετικά, αν δηλαδή δεν αρχίζει από ελληνική λέξη, τα σύμφωνα χωρίζονται και το πρώτο πάει με το προηγούμενο φωνήεν, ενώ το δεύτερο με αυτό που ακολουθεί.
Π.χ.: περ-πα-τώ, έρ-χο-μαι.
6. Τρία ή περισσότερα σύμφωνα που βρίσκονται ανάμεσα σε δύο φωνήεντα συλλαβίζονται με το φωνήεν που ακολουθεί, όταν αρχίζει ελληνική λέξη τουλάχιστον από τα δύο πρώτα από αυτά.
Π.χ. ά - στρο (στρώμα), ε - χθρός (χθρυσινός)
Διαφορετικά, αν δηλαδή δεν αρχίζει ελληνική λέξη τουλάχιστον από τα δύο πρώτα σύμφωνα, αυτά χωρίζονται και το πρώτο σύμφωνο πάει με το προηγούμενο φωνήεν, ενώ τα άλλα με το φωνήεν που ακολουθεί. Π.χ.: άν - θρω - πος, όρ - θρος.